

Lębork, dnia 17 kwietnia 2025 r.

Pan Tomasz Sopyłło
Radny Rady Miejskiej w Lęborku

W ślad za pismem z dnia 11 kwietnia 2025 r. w załączeniu przekazuję kopię zażalenia na postanowieniu o umorzeniu śledztwa prowadzonego w sprawie 4067-0.Ds.1232.2024.

pozostaję z poważaniem

BURMISTRZ MIASTA
Jarosław Litwin
Jarosław Litwin

W załączeniu:

- kopia zażalenia z dnia 23 stycznia 2025 r.

Lębork, dnia 23 stycznia 2025 r.

Sąd Rejonowy w Lęborku

II Wydział Karny

Plac Kopernika 4, 84-300 Lębork

za pośrednictwem

Prokuratura Rejonowa w Lęborku

ul. Przyzamcze 2, 84-300 Lębork

Pokrzywdzony: Gmina Miasto Lębork

Armii Krajowej 14, 84-300 Lębork

reprezentowana przez adwokat Olę Walaszkowską

Kancelaria Adwokacka

ul. Dolna 7a, 83-307 Kiełpino

e-mail: walaszkowska@wp.pl, tel. 691 152 211

Sygn. akt 4067-0.Ds.1232.2024

ZAŻALENIE

NA POSTANOWIENIE O UMORZENIU ŚLEDZTWA

Działając w imieniu własnym, na podstawie art. 306 § 1a pkt 1 Kodeksu postępowania karnego (dalej: k.p.k.), zaskarżam w całości postanowienie z dnia 31 grudnia 2024 r. w przedmiocie umorzenia śledztwa w sprawie o sygn. akt 4067-0.Ds.1232.2024 dot. przestępstwa z art. 231 § 1 k.k.

Na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. oraz art. 438 pkt 1, 2 i 3 k.p.k. postanowieniu temu zarzucam:

- 1) obrazę przepisów prawa materialnego w postaci art. 231 § 1 Kodeksu karnego poprzez uznanie, że czyn popełniony przez Burmistrza Miasta Lęborka nie wypełnia znamion czynu zabronionego, podczas gdy w rzeczywistości ówczesny Burmistrz Miasta Lęborska swoim zachowaniem wyczerpał znamiona opisane w dyspozycji ww. przepisu, bowiem doszło do niedopełnienia obowiązków przez funkcjonariusza publicznego, czym działał na szkodę interesu publicznego, zaś szkoda ta miała postać realną, zaś przepis nie wymaga, aby do jej powstania rzeczywiście doszło;
- 2) obrazę przepisów postępowania mającą istotny wpływ na treść zaskarżonego postanowienia, tj. art. 7 k.p.k., polegającą na przekroczeniu granic swobodnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego poprzez przyjęcie w sposób sprzeczny z zasadami prawidłowego rozumowania, wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego, że zgromadzony materiał dowodowy pozwala ustalić, że

Kancelaria Adwokacka adwokat Olga Walaszkowska

ul. Dolna 7A, 83-307 Kiełpino ☎ 691 152 211 ✉ walaszkowska@wp.pl

nie doszło do wypełnienia znamion czynu zabronionego z uwagi na brak zaistnienia faktycznej szkody majątkowej, podczas gdy do uznania, że doszło do popełnienia czynu zabronionego wystarczy powstanie zagrożenia dla interesu publicznego;

Podnosząc powyższe, na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. i 437 § 2 k.p.k., wnoszę o uchylenie zaskarżonego postanowienia całości oraz przekazanie do ponownego prowadzenia postępowania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 31 grudnia 2024 r. Prokuratura Rejonowa w Łęborku wydała postanowienie w przedmiocie umorzenia śledztwa w sprawie o sygn. akt 4067-0.Ds.1232.2024 dot. przestępstwa z art. 231 § 1 k.k.

Powyższe postanowienie w sposób rażący narusza prawo i jako takie nie może się ostać w obrocie prawnym.

Gmina Miasto Łębork dnia 24 czerwca 2024 roku złożyła zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa z art. 231 § 1 k.k. przez byłego Burmistrza Miasta Łęborka Witolda Namysłaka polegającym niedopełnieniu obowiązków oraz przekroczeniu uprawnień podczas zawierania przed notariuszem umowy sprzedaży nieruchomości obejmującej m.in. działki 118/3, 118/5, 119/13, obręb 4, położonej w Łęborku przy ul. Kazimierza Pułaskiego.

Gdyby nie doszło do naruszenia przepisów prawa skutkujących powstaniem ryzyka dla Gminy Miasta Łębork wystosowanie do _____ nabywcy nieruchomości oświadczenia o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego pod wpływem błędu oraz o nieważności § 1 pkt 18 zapisu aktu notarialnego. Pokrzywdzony wskazuje, że na etapie składania oświadczenia woli przez ówczesnego Burmistrza niemożliwe do przewidzenia było to, czy zapis ten narazi Gminę na straty finansowe – z tego względu oświadczeń ówczesnego Burmistrza nie sposób traktować w sposób racjonalny. Rzekomy zamiar stron ograniczający się do wskazywanej chęci uregulowania stanu prawnego powinny zostać w sposób jasny i precyzyjny w umowie zawieranej przez jednostkę samorządu terytorialnego.

Nie sposób zgodzić się z uzasadnieniem postanowienia z dnia 31 grudnia 2024 roku w którym wskazano, że nie doszło do popełnienia przestępstwa jedynie z uwagi na fakt, że „niebezpieczeństwo powstania szkody w interesie publicznym miało jedynie charakter abstrakcyjny, czysto hipotetyczny” oraz że nie sposób dopatrzeć się rażącego niedopełnienia obowiązków czy przekroczenia uprawnień „z uwagi na brak realnej możliwości powstania szkody na rzecz interesu publicznego”.

Poglądem utrwalonym w judykaturze jest ten, zgodnie z którym: „*Dla przyjęcia działania funkcjonariusza publicznego na szkodę interesu publicznego lub prywatnego nie jest konieczne, by wystąpił jakikolwiek uszczerbek w chronionych prawem*

Kancelaria Adwokacka adwokat Olga Walaszkowska

ul. Dolna 7A, 83-307 Kiełpino ☎ 691 152 211 ✉ walaszkowska@wp.pl

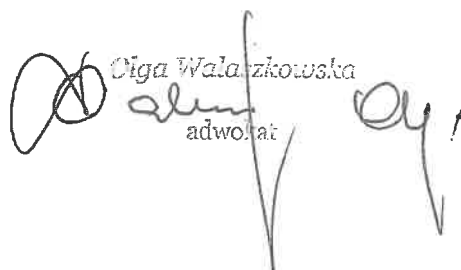
dobrach, a wystarczy, by wystąpiło zagrożenie tym uszczerbkiem” (Wyrok Sądu Okręgowego w Gliwicach z 23.07.2015 r., V Ka 160/15, LEX nr 1814932). Podobnie wskazuje również literatura przedmiotu, zgodnie z którą: „Jest to przestępstwo bezskutkowe. Nie jest konieczne, by wystąpił jakikolwiek uszczerbek w chronionych prawach dobrach (Zoll [w:] Zoll, 1999, s. 782; Barczak-Oplustil [w:] Wróbel, Zoll II/1, s. 1211). Wystarczy, że wystąpi zagrożenie takim uszczerbkiem, przy czym zagrożenie to jest abstrakcyjne (Spotowski, Przestępstwa, s. 56 i n.)” (M. Kulik [w:] Kodeks karny. Komentarz aktualizowany, red. M. Mozgawa, LEX/el. 2024, art. 231).

Z przywoływanych powyżej względów główny argument powoływany przez Prokuraturę Rejonową nie może przeważać o postanowieniu o umorzeniu postępowania z uwagi na brak znamion czynu zabronionego. Prokuratura powołuje się bowiem na znamiona, które w ogóle nie są objęte dyspozycją wskazywanego przepisu i nie mogą stanowić podstawy do umorzenia postępowania.

Niebezpieczeństwo na które został narażony majątek Gminy Miasta Lębork jest skonkretyzowane i realne z uwagi na fakt, że gdyby w przedmiotowej umowie doszło do podniesienia przez stronę konieczności przeprowadzenia rekultywacji terenu w zakresie niezbędnym do zmiany użytku (sposobu korzystania) – użytki kopalne – w związku z zakończeniem wydobywania i likwidacją kopalni gliny znajdującej się na sprzedawanym terenie, Gmina po złożeniu przedmiotowego oświadczenia nie miałaby wyboru i musiałaby przeprowadzić rekultywację na własny koszt, bowiem jednoznacznie się do tego zobowiązała. Fakt, że nie doszło do poniesienia tych kosztów nie przeważa jednoznacznie w świetle powołanego wyżej orzecznictwa i doktryny, że szkoda nie ma charakteru realnego, rzeczywistego i skonkretyzowanego. Gdyby bowiem uznano, że doszło do konieczności rekultywacji Pokrzywdzony zostałby obciążony gigantycznymi kosztami, na które wskutek działania Witolda Namysłaka nie miałaby już wpływu.

Ponadto Pokrzywdzony wskazuje, że nie jest kwestią Prokuratury Rejonowej wskazywanie, że prawo karne ma charakter subsydiarny wobec prawa cywilnego w sytuacji, w której w sposób definitywny doszło do popełnienia przestępstwa i wypełnienia wszystkich jego znamion, bowiem do kwestii Pokrzywdzonego należy wybór sposobu dochodzenia praw w jego interesie w szczególności, że pełnienie funkcji Burmistrza Miasta ma szczególnie doniosłe znaczenie i powinno stanowić wzór zgodnego z prawem działania.

Z uwagi na powyższe wnoszę jak we wstępie.

Olga Walaszkowska
adwokat

W załączeniu: pełnomocnictwo